

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: **BATYA s.r.o.**, Trieda KVP 1, Košice, *práv. zast.:* ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0207/99/2017 z 27. septembra 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6S/124/2017 z 25. októbra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6S/124/2017 z 25. októbra 2018 **zamieta**.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania **nepriznáva**.

L

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“) napadnutým rozsudkom sp.zn. 6S/124/2017 z 25. októbra 2018 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0207/99/2017 z 27. septembra 2017 zamietol. Správny súd účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohto rozsudku zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0496/08/16 z 28. februára 2017, ktorým tento podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v žnem neskorších priestupkov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 700,- € pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na § 7 ods. 1 a v spojení s § 8 ods. 1, § 10a ods. 1 písm. k/ a § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, a toto rozhodnutie potvrdil.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že správy súd v konaní podľa ust. § 194 a nasl. SSP, po preskúmaní rozhodnutia žalovaného, po oboznámení sa s administratívnymi spismi správnych orgánov, za dodržania postupu podľa ust. § 105 ods. 1 písm. a/ a c/ SSP, po vypočutí účastníkov konania na pojednávaní, dospel k záveru, že žalobe žalobcu nemožno priznať úspech z ďalej uvedených dôvodov.

4. Správny súd uviedol, že z obsahu spisovej dokumentácie žalovaného vyplýva, že 18. novembra 2016 bola inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom Košiciach pre Košický kraj vykonaná kontrola v prevádzkami: Drogéria a kozmetika Teta a BIO potraviny, Trieda KVP 1, Košice. V čase kontroly prebiehala v prevádzke účastníka konania akcia na výrobky REXONA a tampóny o.b., pri ktorých sa na regáli nachádzal leták s uvedenou akciou v znení: „AKCIA LEN U NÁS REXONA PRI KÚPE 2 VÝROBKOV ZÍSKATE VIACÚČELOVÚ ŠATKU ZDARMA“ a „PRI KÚPE LUBOVOĽNÝCH TAMPÓNOV o.b. 16 KS ZÍSKATE ZADARMO o.b. PUZDRO NA TAMPÓNY“, pričom

spotrebiteľom (v tomto prípade inšpektorom SOI) pri kúpe výrobkov zakúpených vo vykonanom kontrolnom nákupe - antiperspirant Rexona active 40 ml á 1,99 €, antiperspirant Rexona biorythm 40 ml á 1,99 €, tampóny o.b. 16 ks pro comfort á 1,49 €, žalobca nevydal deklarované darčeky aj napriek tomu, že sa v kontrolovanej prevádzkami nachádzali. Počas kontroly bolo tiež zistené, že žalobca v prevádzkami žiadnym spôsobom neoznámil spotrebiteľom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov. V čase kontroly v ponuke na predaj sa tiež nachádzali druhy výrobkov - farba na vlasy Venita Herma Color 10 Grenat pomegranate, štipec na vlasy modrý/ružový/červený, štipec na vlasy v tvare orchideí, gumička do vlasov čierna so štrasovou guľičkou, ktoré výrobky neboli označené predajnou cenou žiadnym spôsobom a gél na vlasy Taft Schwartzkopf electro force 150 ml, ktorý výrobok nebol označený predajnou a jednotkovou cenou žiadnym spôsobom. Uvedeným konaním, podľa názoru súdu, došlo nepochybne k porušeniu ust. § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na ust § 7 ods. 1 v spojení s ust. § 8 ods. 1, § 108 ods. 1 písm. k/ a ust. § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Za zistené nedostatky a tým aj za preukázané porušenie uvedených ustanovení zákona citovaného vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia zodpovedá objektívne žalobca ako predávajúci v zmysle ust. § 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa.

5. K námietkam žalobcu týkajúcich sa nekalých obchodných praktík správny súd uviedol, že žalobca ani v odvolaní, ani v podanej žalobe zistený protiprávny skutkový stav žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil. Bez ohľadu na subjektívny dôvod žalobcu vedúci k porušeniu ust. § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na ust. § 7 ods. 1 v spojení s ust. § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa súd odmieta ako nedôvodnú žalobnú námietku žalobcu, podľa ktorej sa na predmetný nákup vzťahujú lehoty v zmysle Občianskeho zákonníka, konkrétne ustanovenia § 563 a § 614 ods. 2. V zmysle zásady lex specialis (v tomto prípade zákon o ochrane spotrebiteľa) derogat legi generáli (v tomto prípade Občiansky zákonník) sa na zistený skutkový stav správne aplikoval len zákon o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný správne konštatoval, že zákon o ochrane spotrebiteľa neruší platnosť ustanovení Občianskeho zákonníka, len ich v tomto prípade nemožno aplikovať z dôvodu, že zo strany inšpektorov bola kontrola zameraná na kontrolu žalobcu ako predávajúceho a na dodržiavanie vybraných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a nie ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa záväzkov a práv a povinností z nich vyplývajúcich. Súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že na nevydanie darčiekov pri kúpe výrobkov nemožno extenzívne aplikovať lehoty v zmysle žalobcom namietaných ustanovení Občianskeho zákonníka, keď spotrebiteľ v rámci svojich

oprávnení zakotvených v zákone o ochrane spotrebiteľa odôvodnene očakáva, že žalobca bude konať voči nemu s odbornou starostlivosťou a v rámci prebiehajúcej akcie mu budú deklarované darčeky vydané bezodkladne po nákupe. Aj sama predávajúca v postavení vedúcej predajne svojim vyjadrením a podpisom v inšpekčnom zázname z vykonanej kontroly potvrdila, že darčeky zabudla vydať kvôli zhonu a tomu, že je na celej prevádzke sama, čím potvrdila objektívnu zodpovednosť zo strany žalobcu. Z uvedeného preto vyplýva nedôvodnosť žalobných námietok žalobcu týkajúcich sa nekalých obchodných praktík.

6. K námietke žalobcu týkajúcej sa poskytnutia informácií o alternatívnom riešení sporov uviedol správny súd, že z obsahu administratívneho spisu žalovaného, konkrétne z inšpekčného záznamu bezpochyby vyplýva, že počas kontroly nebol v prevádzke žalobcu spotrebiteľ žiadnym spôsobom informovaný o alternatívnom riešení sporov a táto informácia mu nebola poskytnutá ani ústnou formou. Žalobca pokiaľ namieta, že mu táto informácia bola poskytnutá, tak ale z inšpekčného záznamu jednoznačne vyplýva, že chýbajúcu informáciu o alternatívnom riešení sporov v prevádzke žalobcu v čase kontroly doplnia, ako to uviedla sama vedúca predajne, ktorá bola na celej prevádzke sama. Toto jej vyjadrenie jasne, a preto jednoznačne vyvracia tvrdenie žalobcu týkajúce sa informácie o alternatívnom riešení sporov. Z uvedeného dôvodu súd považoval túto žalobnú námietku žalobcu za nedôvodnú.

7. K námietke žalobcu týkajúcej sa jeho povinnosti označiť výrobok cenou súd uviedol, že v správnom konaní bolo bezpochyby a jednoznačne preukázané, že žalobca nezabezpečil dodržanie povinnosti v zmysle § 14a ods. 1 a 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže druhy výrobkov - farba na vlasy Venita Henna Color 10 Grenat pomegranate, štipec na vlasy modrý/ružový/červený, štipec na vlasy v tvare orchideí, gumička do vlasov čierna so štrasovou guľičkou, ktoré neboli označené predajnou cenou a druh výrobku - gél na vlasy Taft Schwartzkopf electro force 150 ml nebol označený predajnou a jednotkovou cenou žiadnym spôsobom. V čase kontroly vedúca prevádzkarne žalobcu uviedla, že cenovky sú pripravené na doplnenie. Toto jej vyjadrenie potvrdzuje zistenie, žalovaného v prevádzkami vo vyššie uvedenom smere. Žalobca je preto objektívne zodpovedný za zistený stav na jeho predajni a jeho námietky vychádzajúce z jeho domniek a spočívajúce v problémoch s odcudzovaním cenoviek a tvrdenie o možnosti žiadať informácie o alternatívnom riešení sporov pri pokladni nemožno preto v žiadnom prípade akceptovať. Zákon predsa jednoznačne zakotvuje povinnosť žalobcu ako predávajúceho označovať výrobok predajnou a jednotkovou cenou a nepripúšťa

alternatívy vo forme informovania sa o cene výrobku prednostne pri pokladni. Súd potvrdzuje, že pre prvostupňový a druhostupňový správny orgán je dôležitý skutkový stav zistený v čase kontroly, ktorý sa následne porovnáva so stavom podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý ale zo strany žalobcu, ako to z inšpekčného záznamu a tu z vyššieho uvedeného prejavu vedúcej prevádzkarne vyplýva, nebol dodržaný a pre správny orgán preto vznikla povinnosť rozhodnúť o uložení pokuty žalobcovi. Preto táto žalobná námietka bola súdom vyhodnotená taktiež ako nedôvodná.

8. K žalobcom namietanej výške pokuty súd uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný rozhodnúť o uložení postihu. Charakter protiprávneho konania, rozsah zisteného porušenia povinností, ako aj možné následky, ktoré spočívajú v porušení zákazu používať nekalé obchodné praktiky, v nadväznosti na ust. § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, z ktorého vyplýva zákaz nekalej obchodnej praktiky pred vykonaním obchodnej transakcie, v spojení s § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, v porušení povinnosti pred uzavretím zmluvy spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z.z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a v porušení povinnosti označiť výrobok predajnou alebo predajnou a jednotkovou cenou, odôvodňujú uloženie pokuty vo výške určenej v rozhodnutí žalovaného správneho orgánu. Podľa názoru súdu žalobcovi bola uložená primeraná pokuta vo výške 700,- €, ktorá v porovnaní s maximálnou výškou pokuty, ktorú môže správny orgán uložiť za preukázané porušenie povinností, je až 66 400,- € (§ 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa), pričom aj v percentuálnom vyjadrení sa uložená pokuta pohybuje úplne na dolnej hranici možnej pokuty. Aj preto uloženú sankciu - pokutu súd považuje za primeranú čo do jej výšky. Súd dodáva, že ak sa ukladá finančný postih, tak tento nemôže byť neprímerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania, ale musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu a výchovnú funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, a to je možné dosiahnuť iba vtedy, ak represívna zložka vyjadrená vo výške uloženej sankcie je jej obsahom. Podľa názoru súdu, keďže

pre predmetný postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol viacnásobne porušený zákon a pri určovaní výšky postihu bol zohľadnený aj rozsah možných následkov protiprávneho konania žalobcu, z uvedených dôvodov nie je námietka žalobcu smerujúca k neprimeranej výške uloženej pokuty a k zníženiu uloženej pokuty, ktorá žalobcovi bola uložená, dôvodná.

9. Žalobca nakoniec ani v odvolaní, ani v žalobe neuvádzal žiadne také nové skutočnosti, či dôkazy, ktoré by žalobcu zbavovali zodpovednosti za správny delikt, resp. ktoré by mali mať vplyv na zrušenie vydaného rozhodnutia žalovaným, ale iba právne nesprávne sa snažil použiť na zistený skutkový stav ustanovenia Občianskeho zákonníka, čo podľa názoru súdu je neprijateľné. Pokiaľ žalobca vysvetľoval objektívne zistené nedostatky prvostupňovým správnym orgánom domnienkami o iných ako zákonných spôsoboch plnenia zákonných povinností (informovania sa o cene výrobku prednostne pri pokladni, resp. povinnosti informovať o alternatívnom riešení sporov pri pokladni), tak jeho domnienky súd nepovažuje za právne relevantné.

10. K tvrdeniu žalobcu v jeho žalobe, ako aj v replike k vyjadreniu žalovaného k žalobe, že „fotografie z predajne s informáciou o alternatívnom riešení sporov doložil s odvolaním žalobcu“, správny súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu žalovaného toto nezistil. Prílohou odvolania žalovaného je iba plnomocenstvo právneho zástupcu žalobcu, ako je to uvedené aj na 1. strane odvolania žalobcu. Nie sú tam uvedené ako prílohy fotografie z predajne s informáciou o alternatívnom riešení sporov, ako to tvrdil žalobca.

11. Z pohľadu správneho súdu neboli vykonané dôkazy, z ktorých správne orgány vychádzali, pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú, a súd nezistil ani porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, mal správny súd za to, že vykonané dôkazy, najmä inšpekčný záznam z 18. novembra 2016 a tam uvedené vysvetlenie vedúcej prevádzkarne žalobcu, logicky robia možným skutkový záver, ku ktorému správne orgány dospeli. Správne orgány aplikovali na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis, t.z. zákon o ochrane spotrebiteľa. Preto súd vyhodnotil v celku podstatné dôvody žaloby, ktorými argumentoval žalobca v žalobe, vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného, ako nedôvodné a s nepodstatnými dôvodmi žaloby s poukazom na bod 10 rozsudku správneho súdu sa nezaoberal.

12. Súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného žalovaným ku dňu právoplatnosti jeho rozhodnutia na základe kontrolných zistení uvedených v inšpekčnom zázname z 18. novembra 2016, za ktoré zistené nedostatky zodpovedá jednoznačne žalobca, považoval rozhodnutie žalovaného za vecne správne a vydané v súladné so zákonom. Preto z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu podľa ust. § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

II.

13. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu riadne a včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Sťažovateľ mal za to, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenie veci a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania. Eventuálne, aby zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov konania a trov kasačného konania.

14. Nesprávne právne posúdenie správnym súdom videl sťažovateľ v tom, že sa správny súd stotožnil s názorom žalovaného, že na nevydanie darčiekov pri kúpe výrobkov nemožno extenzívne aplikovať lehoty v zmysle žalobcom namietaných ustanovení občianskeho zákonníka, keď spotrebiteľ v rámci svojich oprávnení zakotvených v zákone ochrane spotrebiteľa odôvodnene očakáva, že žalobca bude konať voči nemu s odbornou starostlivosťou a v rámci prebiehajúcej akcie mu budú deklarované darčeky vydané bezodkladne po nákupe. Aj sama predávajúca v postavení vedúcej predajne svojím vyjadrením a podpisom v inšpekčnom zázname z vykonanej kontroly potvrdila, že darčeky zabudla vydať kvôli zhonu a tomu, že je na celej prevádzke sama, čím potvrdila objektívnu zodpovednosť zo strany žalobcu.

15. Sťažovateľ mal za to, že správny súd nesprávne použil zásadu *lex specialis derogat legi generali*, ak tvrdí, že z dôvodu tejto zásady aplikoval len zákon o ochrane spotrebiteľa. Správny súd neuviedol, aké osobitné ustanovenia o lehotách na dodanie tovaru obsahuje zákon o ochrane spotrebiteľa, aby bolo možné tvrdiť, že z dôvodu zásady *lex specialis derogat legi generali* nemožno aplikovať lehoty uvedené v občianskom zákonníku. V zákone o ochrane

spotrebiteľa neexistuje žiadne také osobitné ustanovenie, ktoré by rušilo z dôvodu osobitnej ochrany úpravy ustanovenia občianskeho zákonníka. Na skutkový stav považoval sťažovateľ za nutné aplikovať lehotu uvedenú v § 614 ods. 2 občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak sa účastníci nedohodli inak, predávajúci je povinný dodať vec kopúcemu najneskôr do 30 dní odo dňa uzavretia zmluvy. Takéto konanie sťažovateľa, preto nemôže byť automaticky bez ďalšieho považované za nekalú obchodnú praktiku.

16. Správny súd mal rovnako nesprávne právne posúdiť aj vyjadrenie pracovníčky sťažovateľa, ako údajné „priznanie si zodpovednosti“, nakoľko pracovníčka nie je štatutárnym orgánom, takže nie je oprávnená robiť úkon, ktorým by priznala zodpovednosť za nekalú obchodnú praktiku.

III.

17. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol žalovaný, že sťažovateľ použil totožné argumenty a námietky, ktoré uviedol aj v žalobe, a ku ktorým sa už žalovaný v konaní pred správnym súdom vyjadril. Preto navrhol aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

18. Žalovaný zhodne so správnym súdom trvá na tom, že bolo jednoznačne preukázané, že sťažovateľ porušil zákazy podľa ust. § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na ust. § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1, k porušeniu § 10a ods. 1 písm. k/ a k porušeniu § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a preto rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, bolo vydané v súlade s platnými právnymi predpismi a na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom žalovaný správny orgán postupoval v súlade so zásadami správneho konania, námietkami a dôkazmi zabezpečenými správnym orgánom.

19. K opätovnej námietke sťažovateľa týkajúcej sa 30 dňovej lehoty podľa § 614 ods. 2 občianskeho zákonníka uviedol žalovaný, že medzi všeobecné ustanovenia o kúpnej zmluve patrí aj ust. § 591 občianskeho zákonníka: „Ak nie je dohodnuté inak ani ak to nie je obvyklé, sú účastníci povinní plniť bez zbytočného odkladu. Predávajúci je oprávnený odovzdať predmet kúpy odprieť, ak kupujúci nezaplatí cenu včas. Ak sa odosiela predmet kúpy na miesto plnenia alebo určenia, nie je kupujúci povinný zaplatiť cenu, dokiaľ nemá možnosť si predmet kúpy prezrieť.“ Z povahy predaja tovaru v obchode sú si teda účastníci povinní plniť

bez zbytočného odkladu a po zaplatení kúpnej ceny je predávajúci povinný kupujúcemu vydať zakúpené výrobky vrátane darčiekov, ktoré ako bolo v zmysle akcie vyhlásené, dostane kupujúcej zadarmo. Zásadu *lex specialis derogat legi generali* spomenul žalovaný z dôvodu, že na zistený skutkový stav aplikoval zákon o ochrane spotrebiteľa a sankcionoval porušenia ustanovení tohto zákona žalobcom. Odvolávanie sa žalobcu na lehoty podľa § 563 a § 612 ods. 4 občianskeho zákonníka považuje žalovaný za snahu sťažovateľa zakryť pochybenie zistené kontrolou.

20. K poslednej námietke sťažovateľa uviedol žalovaný, že zamestnankyňa sťažovateľa mohla rozparovať výkon inšpekcie aj zistené porušenia, avšak ako aj zo spisu vyplýva, práve naopak, zamestnankyňa žiadne postupy ani zistenia nenamietala, nevyvrátila, nespochybnila ani neoznačila za nesprávne. Uviedla, že darčeky zabudla vydať, preto žalovaný nevidí dôvod pochybovať o legitímnosti vykonanej kontroly inšpektormi, ktorí zisťujú dodržiavanie povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa.

IV.

21. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti, uviedol sťažovateľ, že na daný skutkový stav je nutné aplikovať ustanovenia § 614 ods. 2 občianskeho zákonníka a s ohľadom na túto právnu úpravu posúdiť konanie zaznamenané v inšpekčnom zázname. Konanie, ktoré je jednoznačne v súlade s týmto ustanovením nemôže byť bez ďalšieho porušením zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu nekalej obchodnej praktiky by v danej veci muselo podľa sťažovateľa pristúpiť ďalšie konanie, ktoré by bolo takej intenzity, aby bolo možné hovoriť o nekalej obchodnej praktike. Záverom sťažovateľ poukázal na to, že spôsob výkonu kontroly inšpektorov vykazuje prvky nespravodlivosti a svojvôle, kedy inšpektori nedali žalobcovi objektívnu možnosť splniť si povinnosť dodania veci (darčeka) v zákonnej lehote podľa § 614 ods. 2 občianskeho zákonníka.

V.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému

je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP). Kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§137 ods. 2 a 3 SSP).

23. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok správneho súdu, ktorý postupom podľa § 190 zákona SSP žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0207/99/2017 z 27. septembra 2017 zamietol.

24. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku správneho súdu.

25. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 6 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 6 ods. 2 písm. b/ SSP správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

28. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

29. Podľa § 197 S SP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

30. Podľa ust. § 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

31. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. c/ zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

32. Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

33. Podľa ust. § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne vo vzťahu k

- a) existencii produktu alebo k povahe produktu,
- b) hlavným znakom produktu, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkovi po predaji produktu a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na produkte,
- c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo produktu,
- d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody,
- e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,

- f) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo
- g) právu spotrebiteľa vrátane práva na výmenu dodaného produktu alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu 14) alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

34. Podľa ust. § 10a ods. 1 písm. k/ zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.

35. Podľa ust. § 14a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný označiť výrobok predajnou cenou a jednotkovou cenou. Jednotková cena nemusí byť vyznačená, ak je zhodná s predajnou cenou.

36. Podľa § 591 občianskeho zákonníka, ak nie je dohodnuté inak, ani ak to nie je obvyklé, sú účastníci povinní plniť bez zbytočného odkladu. Predávajúci je oprávnený odovzdanie predmetu kúpy odoprieť, ak kupujúci nezaplatí cenu včas. Ak sa odosiela predmet kúpy na miesto plnenia alebo určenia, nie je kupujúci povinný zaplatiť cenu, dokiaľ nemá možnosť si predmet kúpy prezrieť.

37. Podľa § 614 ods. 2 občianskeho zákonníka, ak sa účastníci nedohodli inak, predávajúci je povinný dodať vec kupujúcemu bezodkladne, najneskôr do 30 dní odo dňa uzavretia zmluvy. Ak predávajúci nesplní svoj záväzok dodať vec v lehote podľa prvej vety a nedodá vec ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu kupujúcim, má kupujúci právo od zmluvy odstúpiť.

38. Kasačný súd k sťažovateľom namietanému neumožneniu splnenia si povinnosti dodať dar do 30 dní odo dňa uzavretia zmluvy a s tým súvisiacim výkladom zákonných

ustanovení tak, že neodovzdanie daru priam pri kúpe nemôže byť automaticky považované za nekalú obchodnú praktiku, uvádza nasledovné.

39. Sťažovateľom prezentovaný výklad sa javí vzhľadom na okolnosti, ako aj na skutkový stav ako účelový, a to prinajmenšom s ohľadom na obsah administratívneho spisu, kedy je z priloženého inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej 18. novembra 2016 zrejmé, že obsluhujúcou vedúcou prevádzky neboli poskytnuté sľúbene darčeky, ktoré sa však nachádzali na prevádzke v primeranom množstve. Sama vedúca prevádzky uviedla, že darčeky zabudla dať kvôli zhonu. Vzhľadom na okolnosti a charakter takéhoto druhu predaja, ako aj na vyššie uvedené vyjadrenie nie je možné argumentáciu sťažovateľa pripustiť.

40. Tak ako pojem „bez zbytočného odkladu“ použitý v ust. § 591, rovnako aj pojem „bezodkladne“ uvedený v § 614 ods. 2 občianskeho zákonníka je vzhľadom na ich neurčitost' potrebné, za účelom bližšieho určenia času plnenia, vykladať s ohľadom na povahu predmetu zmluvy, ako aj na konkrétne okolnosti. V tomto konkrétnom prípade je treba brať ohľad na spôsob a charakter nákupu v drogérii. Nie je možné na priemerného spotrebiteľa uplatniť sťažovateľom prezentovaný výklad. Kasačný súd sa plne prikláňa k záverom správneho súdu, že za rozhodujúce treba považovať to, že spotrebiteľ dôvodne očakáva, že bude žalobca/sťažovateľ konať voči nemu s odbornou starostlivosťou. Podľa názoru kasačného súdu niet pochyb o jednoznačnom porušení zákona o ochrane spotrebiteľa.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli v zásade totožné s námietkami, ktoré namietal už v žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky sťažovateľa vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

43. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 175

ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 2. júna 2020

JUDr. Milan MORAVA, v.r.

predseda senátu

JUDr. Petra PRÍBELSKÁ PhD., v.r.

členka senátu

JUDr. Nora HALMOVÁ, v.r.

členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: